

Miserend

Klotildliget:

szeptember 25. vasárnap	
ünnepi szentmise	9 óra
családok miséje	11 óra
egyetemi mise	20 óra
<i>Am 6,1a.4-7</i>	
<i>1Tim 6,11-16</i>	
<i>Lk 16,19-31</i>	

szeptember 27. kedd	18 óra
szeptember 29. csütörtök	18 óra
október 1. szombat	18 óra
október 2. vasárnap	
ünnepi szentmise	9 óra
családok miséje	11 óra
egyetemi mise	20 óra

Pilisjászfalu:

október 2. vasárnap	18 óra
----------------------------	--------

Piliscsaba:

szeptember 25. vasárnap	
ünnepi szentmise	11 óra
szeptember 26. hétfő	17 óra
szeptember 30. péntek	17 óra
október 1. szombat	17 óra
október 2. vasárnap	
ünnepi szentmise	11 óra

Szeptember 25-én a ligeti plébánia udvarán reggeltől délutánig plébániai zsibvásárt tartunk. A befolyó összeget a plébánia előtti járda megépítésére fogjuk fordítani.

Szeptember 27-én, kedden, 18 órakor a Szent Mónika közösség szentmiséjét tartjuk, amelynek keretében gyermekeinkért imádkozunk.

Vasárnaponként a ligeti plébánián 10 órától 11-ig teaházat tartunk, ahová mindenkit szeretettel várunk.

Október 2-án a ligeti templomban a 11-es szentmise keretében a ferences közösség ünnepélyes fogadalomtétele lesz, amire szeretettel hívják a kedves testvéreket.

Szeptember végétől katekumentátust indítunk azon felnőttek számára, akik nincsenek megkeresztelve, vagy még nem voltak elszállítottak, bérmálkozóak. Jelentkezni Szabolcs atyánál lehet.

A házasságra készülők számára jegyesoktatást tartunk. Jelentkezni Szabolcs atyánál lehet.

Október 22-én, szombaton tartjuk szokásos péliföldszentkeresztii zarándoklatunkat, jelentkezni a sekrestyében lehet.

A
Klotildligeti
Római Katolikus
Egyházközség hírei

XII. évf. 30. szám

2016. szeptember 25.

Lázár tanít

Jézus példázatát hallgatva a gyermekeknek készült „képes biblia” nyílik ki a szemünk előtt: magunk előtt látjuk a fényes palotateremben egyedül lakmározó gazdagot, akit szolgálk kínálnak minden földi jóval, meg a fekélyekkel borított koldust, az öreg Ábrahám kései unokáját, valamint a sebeit nyalogató kutyákat. Az előzőt egy vihar képe egészíti ki, a másikat egy tavaszi mezőé. Ám mégsem olyan „vicces” mindez, mert itt végső dolgainkról, mennyországról és pokolról, életünk legkomolyabb esélyeiről van szó.

1. Az elbeszélés egyik érdekessége, ami csak tüzetesebb tanulmányozása után rémlik elénk: Lázár és a gazdag között nem hangzik el ítélet, csönd van: „történt, hogy meghalt a koldus meghalt a gazdag is” Aztán következik Lázár csöndje: a megnyomorított, megalázott, kizsákmányolt ember egyetlen szót sem szól az egész példabeszédben. Ez a szociális igazságosság szótlán ítélete. Itt nincs szükség bírói ítéletre, mint az utolsó ítéletről szóló panorámikus jelenetben: „Jöjjetek,

Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot távozzatok tölem átkozottak” [Mt 25,34,41] ám a következtetés ugyanaz: „amit nem tettetek egyel is a legkisebbek közül, azt velem nem tettétek” [Mt 25,34,45]. Az igazság a halál órájában szinte kipattan, nyilvánvalóvá lesz, föltárul. Amikor befejeződik ez a földi pálya, akkor lehull a lepel: az egyik itt talál helyet, a másik ott, de micsoda különbség! Az egyház az idők folyamán az evangélium egésze nyomán sokszor megfogalmazta (élesen az újkortól) szociális tanítását: „hatalmas különbség van «birtoklás» és «létezés» között. Kevesen birtokolnak sokat, és sokan szinte semmit. A baj nem a «birtoklásban» mint olyanban van, hanem a birtoklás módjában, amely nincs tekintettel a javak minőségére és értékrendjére, (minden dolog) alá van rendelve ugyanis az ember létének és elhivatottságának” (*Sollicitudo rei socialis*, 28. pont).

2. Lázár egy árva szó nélkül az emberi lét öröméről tanít: elárulja a teljesen Isten kezéből élő ember igaz életének a

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője

Megjelenik: minden vasárnap

2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1.

Plébános: Szilágyi Szabolcs

(30) 611-1296

px.sacerdos@gmail.com

Internet: www.piliscsabatemplom.hu

e-mail: klotildliget@freemail.hu

titkát. Lehet, hogy hosszú éveken át a félvad kutyák iránti ösztönös vonzalma enyhítette kínjait, lehet, hogy elhantalóságánál senki sem volt jelen, lehet, hogy lesajnált, kinézett ember volt mindig, mégis az ő nevét tudja az Isten, fennmaradt az evangéliumban, s odaát rögtön Ábrahám kebelére viszik (amit a zsidó gondolkodás a túlvilági lét boldogság netovábbjának tartott). Egykori ura siránkozása nem érintheti Lázár nyugalmát, nem kell megszólalnia, nem kell elmennie a gazdag ember rokonaihoz, semmit sem kell tennie már. Tulajdonképpen a kép már itt is nyugvópontra juthatna, ám az epizód folytatódik, a gazdag embernek Ábrahámmal folytatott párbeszédével. Megdöbbenő, hogy a földi javakkal oly nagyvonalúan bánó gazdag szeme odaát nyílik meg, most lát igazán. Merthogy odaát, a túlvilágon már csak igazul lehet látni, még a pokolban is! Itt a Földön el lehet hallgattatni a lelkiismeretünk szavát, lehet keménynek, dacosnak, dölyfösnek, beképzeltnek lenni, odaát nem. A gazdag olyat tesz, amit még talán soha: kér, könyörög, előbb önmagáért, aztán testvéreiért. A dialógus meglepő csattanója: „van Mózesük és prófétáik, hallgassanak rájuk!” Ha rájuk nem hallgatnak, akkor a föltámadt Krisztust sem akceptálják. Odaátról nincs visszaút, de idelelt megvan minden lehetőségünk, amit Isten adhat nekünk, hogy ne csak birto- koljunk, hanem lenni is tudjunk, embernek lenni, nyomort enyhíteni, adakozni, segíteni.

3. Szeptember 27-én egy derűs, okos, és főként jószívű papot ünnepelünk, Páli Szent Vince személyében. A XVII.

századi Párizs utcáin százezer koldus, számtalan kitett gyermek bolyongott, és a gályarabok embertelen munkára voltak fogva. Az ország egyharmada egyházi birtok volt, és az akkor még gazdag francia egyház pénzelte a vallásháborút. Ez a szolás járta ekkor: „Két úr van ebben a városban: az egyik a mindenható államminiszter, Richelieu, a másik a mindenkit szerető Vince úr!” Szervezett beteggondozást, ételmezt, ruhaellátást, egyesületet a Karitás asszonyainak, az első klauzúra nélküli rendet az irgalmas nővéreknek, komoly képzést a papságnak. Sugárzó felebaráti szeretetével az egész francia egyház arculatát megváltoztatta. Az már csak a dolgok érdekes egybeesése, hogy az általa alapított missziós papok társaságát első házuk nevére, Szent Lázárról lazaristáknak nevezik. Szent Vince meg volt győződve arról, hogy az irgalmas szeretet emeli föl a világot! Az egész világ seibeit nem orvosolhatom, én nem etethetek minden koldust, és azt sem tudom, mivel teszek nagyobb rosszat, ha nem adok, vagy ha adok alkoholra. Ezek a gondolatok mindannyiunkban felmerülnek: a mai evangélium azonban nem akar nyugton hagyni, hogy keressük a mi Lázárunkat, hallgassunk Mózesre és a prófétákra, főként pedig Jézusra, aki nagy árat fizetett azért, hogy mindannyiunkon segítsen: „Ő, a gazdag szegénnyé lett, hogy szegénysége által meggazdagodjunk” [2Kor 8,9] a legértékesebbel, az örök étellel. Biblia-vasárnap van, ne csak tiszteljük a Könyvek Könyvét, hanem tanuljunk is belőle!

(Pákozdi István)
forrás: Magyar Kurír

Reggeli futás Jézussal

Nagyon kezdő futó vagyok. A gimnáziumi Cooper-tesztek, a 600 méteres felmérők, valamint az iskola aszfaltos udvarán rótt monoton körök velem is egy életre megutáltatták a futást, míg nem – túl a negyedik X-en – a csodálatos balatoni környezet idén augusztusban hívogatott, tegyek még egy próbát. Azóta kocogok, futok, és bár lassan, de mégis nőnek a megtett kilométerek – immár a Garancsi-tó körül.

Ma reggel nehezebb volt elindulni: a borult idő és a kaparás a torkomban, mely tegnap óta kínozt picit, már majdnem elérte célját, hogy a mai napot feladjam. A kitűzött távolság előtt egy jó kilométerrel egyre nehezebben ment most a futás. Elkezdtem imádkozni, hogy erőt nyerjek a hátralévő szakaszhoz. Megköszöntem a Jóistennek, hogy van két lábam és két karom, melyekben működnek az izmok, hogy van két egészséges szemem, melyekkel látom magam előtt az utat, és van egy tüdőm, mely vonakodva bár, de ellátja oxigénnel a testem.

Hívtam Jézust, hogy fusson velem.

A képzeletemben meg is jelent, egybe- szőtt anyagból készült, hosszú ujjú, törtfehér színű, bokáig érő ruha volt rajta. Kissé előttem futott a keskeny úton, és míg én tartottam a saját lassúcska tempómat, ő energikusan kerülgette előttem a fákat. Ez a kép balatoni emlékeimből került elő, ahol a kisfiam tette ugyanezt, a többszörösét lefutva így az én távomnak. Feltűnt, hogy Jézus lábán egy nagyon vékony talpú bőrsaru van.

– Hogy lehet ilyen vékony talpú saruban futni? – kérdeztem.

– Igazad van! – válaszolt mosolyogva, és egy mozdulattal leoldotta futás közben a lábáról a sarukat, és behajította őket a bokorba.

Így futott előttem tovább az éles kavicokkal fedett úton. Ekkor észrevettem, hogy mezítelen lábán a szegkek helyén piroslik a vér, majd lefolyik előttem az útra, vörös foltokat hagyva a murván. Néhány métert futottunk csak így, majd eltűnt. Megköszöntem, hogy elkísért és ismét tanított.

Szentkereszty Katalin

